

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Sfintele Paști, a slăbănogului

Mă așez cu tine în sfat, poporul Meu de la izvor. Te numesc popor, iar tu ești micuț la număr, dar Eu, Domnul, am pus în mijlocul tău lucrare măreață, și lucrul ei este mult, atât cât ar fi să lucreze un popor numeros, dar fiindcă puterea este a Mea, ca și lucrul Meu din mijlocul tău, care are putere cât Dumnezeu, cât cuvântul gurii Mele, Eu am peste tine nume de popor.

Eu sunt Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Cum să n-am popor dacă numele Meu este atât de mare? Iată, am popor. Voi sunteți poporul Meu, o, fiilor de la izvor. Eu biruiesc cu voi după voia Mea, căci toți oamenii sunt neputincioși și nu se pot birui nici pe ei înșiși, dară să-Mi mai ridice ei Mie oșteni ca să am Eu popor mare pe pământ, cu care să-Mi dobândesc biruința asupra lumii, lumea care a dat mereu să-Mi dărâme cu duhul ei viclean tronul, tronul pe care stau împărățind și veghind împărăția Mea și pe cei ce o poartă pe ea în ei, tronul pe care stau veghind ca să stea la locul ei facerea toată, cerul și pământul și toate câte împodobesc această facere, și veghez cu oștirile cerești, cu puterile cerești și locuim în taină peste tot locul împărăției și lucrăm, lucrăm la facerea omului, și aceasta ne este lucrarea și nu avem altă lucrare de lucrat. De șapte mii de ani Eu, Domnul, Eu și puterile cerești cu toate oștirile lor, lucrăm să așezăm împărăția lui Dumnezeu în om, căci l-am zidit pe om la început și l-am așezat între pământ și cer și i-am făcut grădină de rai și i-am spus s-o lucreze și s-o păzească și l-am pus împărat peste făpturi, împărat văzut, ca să se supună lui făptura toată, iar el să se supună Făcătorului său cu mare recunoștință, cu mare iubire, ca să fie lucrătoare iubirea între pământ și cer, iubirea cu care Eu, Domnul, l-am zidit pe om după chipul și asemănarea Mea, dar iată, omul a păcătuit împotriva iubirii, împotriva Făcătorului său, împotriva Mea a păcătuit omul.

O, am în mijlocul vostru lucrare măreață, și lucrul ei e mult, atât cât ar fi să lucrez cu un popor mare la număr, iar voi sunteți poporul Meu, măi fiilor așezați de Mine la gura izvorului cuvântului Meu peste pământ, dar puterile cerești sunt tot timpul cu voi în lucrare, ca și oștirile de îngeri și de sfinți, și biruim în lupta care de la începutul facerii omului s-a stârnit ea ca să-Mi surpe împărăția, odihna Mea și viața Mea în om, o, fiilor. Măreață este lucrarea Mea cu voi, căci puterea Mea este mare, și ea este cea care poate cu voi și lângă voi pentru toată voia? Mea lucrătoare pe pământ. Nu se suie la mintea omului taina lucrării Mele cu voi, căci taina ocrotește lucrarea ei și pe cei cuprinși de ea, fiindcă Eu Însumi sunt Cel tainic și nu Mă las la îndemâna neamului omenesc de pe pământ, care s-a despărțit de Mine încă din scutece și nu știu oamenii cât război poartă ei cu Dumnezeu în însăși mintea lor, în însuși trupul lor pentru ca să stăpânească ei peste ființa lor în toată voia, căci dacă oamenii s-ar supune lui Dumnezeu ar fi atunci să facă ei voia lui Dumnezeu și nu pe a lor. Dar voi sunteți poporul Meu, o, fiilor de la izvorul Meu de cuvânt și, iată, am popor și am peste tine nume de popor, fiule poporul Meu. Ce dacă sunteți puțini și micuți? Puterii Mele cu care am făcut cu cuvântul cerul și pământul și toată podoaba lor, o, nu-i trebuie puterii Mele decât credință de la voi și numaidecât ea poate și se așează să lucreze, și totul este cu puțință celui cu credință.

Dar cine este cel care crede în puterea Mea și a puterilor cerești, care fac lucrătoare puterea Mea? Acum două mii de ani Mă purtam din loc în loc în mijlocul poporului Meu Israel, care n-a avut putere să creadă că Fiul lui Dumnezeu a venit pe pământ cu putere și cu slavă multă. Era în mijlocul lui mulțime de suferinzi. Metehne fel de fel aveau pe trupul lor fiii lui Israel cel mult păcătos din pricina multului lui păcat împotriva lui Dumnezeu, Care l-a zidit pe om. M-am arătat slăvit și plin de milă în mijlocul acestui popor și am dat să-l vindec de toată jalea cea de la bolile lui fel de fel. Se pomenește în duminica aceasta ziua când am trecut pe lângă poarta oilor într-o zi de sărbătoare a iudeilor, zi de sâmbătă în Ierusalim, și era acolo o scăldătoare cu cinci pridvoare unde se adunau mereu orbii și ologii și uscații din pricina unui înger, care se pogora la

vreme acolo în scâldătoare cu har vindecător și mișca apa ca semn al sosirii lui nevăzute de cei adunați, dar credincioși în darul vindecării prin înger vindecător și prin apă, iar cel care era luat și băgat în apă la vremea mișcării apei prin îngerul sosit se vindeca, se făcea sănătos ori de ce boală era îngreuiat. O, cine putea să se vindece acolo decât cel care era credincios în această coborâre a puterilor cerești ca să lucreze ea între oameni? Era venit acolo slăbănogul pe care Eu l-am vindecat atunci, și pentru care milă a Mea dăruită lui am fost luat atunci în inima celor trufași din Israel, necredincioși arătându-se ei pentru semnul vindecării celui slăbănog, de care M-am apropiat blând și l-am întrebat blând: *«Vrei să te faci sănătos?»*. N-avea cine să-l ajute pe el și să-l bage numaidecât în scâldătoare la mișcarea apei când îngerul cobora. Venea acolo tot mereu cu nădejdea că va fi și pentru el vindecare și milă de pe undeva care să-l ajute să coboare în apă la timp, de vreme ce era slăbănog cu trupul din pricina păcatului care l-a pedepsit pe el în trup. El Mi-a răspuns: *«N-are, Doamne, cine să mă pogoare în scâldătoare, și până să mă ajut singur cu slabele-mi puteri, intră altul care are cine să-l ajute»*. I-am spus apoi: *«Scoală-te și umblă!»*. Așa a fost, s-a ridicat, s-a sculat din slăbănogire, i s-a întregit trupul și a mers, luându-și așternutul, și toți l-au văzut mergând și umblând peste tot și prin templu apoi, unde l-am găsit mai târziu și i-am spus: *«Ai grijă, vezi să nu mai păcătuiești, că iată, te-ai făcut sănătos. Nu mai fă păcat, ca nu cumva de la păcat iarăși să ți se întâmple ceva și mai rău»*.

O, fiilor, o, fiilor, o, poporul Meu de fii credincioși, n-a avut poporul Israel putere să creadă în vindecarea Mea cerească asupra celui care treizeci și opt de ani a pățimit suferință pentru păcat în mijlocul acestui popor. A crezut însă cel bolnav, și dacă a crezut în cuvântul Meu rostit peste el s-a vindecat fără să se mai coboare în apa vindecătoare prin înger. O, așa am lucrat Eu să fac credință în oameni pentru venirea Mea pe pământ la ei, dar cei trufași n-au putut să se aplece și să se lepede de sine și să urmeze slavei cerești, care Mă însoțea cu semne prin mijlocul acestui popor trufaș și necredincios din pricina duhului trufiei care stăpânește în om.

O, așa este și azi. Stau în mijlocul neamului român cuvânt de Duh Sfânt și cuvintez de aproape șaiszeci de ani și chem la acest izvor de cuvânt neamul acesta, și pe cei ce s-au așezat păstori peste el, dar aceștia ca și atunci preoții din Ierusalim Mă țin mic ca să fie ei cei mari și tari. Strig din ce în ce mai mult și mai duios, strig și la păstori, strig și la oi, strig și la capre și toți Mă lasă strigând și nu-Mi răspund și nu-Mi deschid să intru și să le vindec necredința și întunericul în care stau și nu văd, căci păcatul este întuneric și nu-i lasă să se scoale și să umble cu Mine când Eu le spun să se scoale așa cum i-am spus slăbănogului, care aștepta vindecarea lui acum două mii de ani și nu ajungea s-o capete, căci neputința trupului îl ținea.

O, fiilor, grăiesc cu voi acum din nou, că am avut sărbătoare cu strângere la izvor și am stat cu cei din cer la masă cu cei adunați aici cu voi, și am lucrat și Eu, și ați lucrat și voi, și au lucrat și cei din cer ucenici și ucenițe cu care am mers atunci pe pământ din loc în loc, iar după ce am sfârșit sărbătoarea și truda cea pentru ea v-am dat apoi încă o trudă timp de o săptămână, ca să lucrați de aproape facerea omului, fiilor, că am condus spre voi un sufletel cu dor de viață în inimioara lui și v-am așezat la lucrul facerii lui, la facerea omului, măi fiilor. Am stat tainic cu voi și cu tot lucrul și am vegheat ca să lucrați frumos și sfânt și ca să puteți voi dăruia duh dătător de viață peste acest sufletel. V-am povățuit mai întâi cum să lucrați și am vegheat apoi privind și insuflându-vă puteri cerești pentru învierea Mea în cel cu dor de înviere în el. V-am slobozit acum de sub această trudă, v-am scos de sub sarcină și stau acum de vorbă cu voi în zi de duminică și-Mi las cuvântul Meu cu voi în carte, fiilor, ca să fie și să mărturisească el lucrul Meu cu voi pe pământ. Și acum vă povățuiesc:

Lucrați cu veghe peste voi pentru lucrul care-l lucrați. Lucrați toți ca și Mine, uitându-vă în cuvântul Meu cel pentru facerea omului, iar ca pe pământ nicicum să nu lucrați, măi, fiilor, că Eu stau în mijlocul vostru cu toate puterile cerești și suflu peste voi cu voia Mea și pun din Mine în voi, iar voi să fiți mereu cu inima smerită mult și cu bucurie multă să-l vedeți pe om cum ia ființă din Ființa Mea din voi, Eu în voi, și voi în Mine, că altfel de unde ați lua voi să aveți și să dați și

să știți cum să dați? Vă amintesc cu duioșenie cum grăiam Eu cu Tatăl, iar Tatăl cu Mine înaintea voastră despre durerea cu care lucrăm Noi la facerea omului acum după două mii de ani de la prima Mea venire după om, acum, la a doua Mea venire iarăși de la Tatăl la om ca să-i dau lui viață din viața Mea, și-Mi spunea Tatăl cu grăire înaintea voastră: *«O, Fiule scump, greu să-l facem pe om, greu de tot, căci acum lucrăm om din om, nu cum am lucrat la început din lut de s-a lăsat lutul moale ca să-l putem lucra pe om, dar acum îl lucrăm din om pe om, iar omul este din carne, Fiule scump, și e cutremurător lucrul pe care-l avem de lucrat, dar avem fii credincioși și lucrători prin iubire și lucrăm cu ei la facerea omului, și vom putea lucra, Fiule scump»*. O, așa Îmi grăia Tatăl între El și Mine, și trebuie să se împlinescă prin voi tot cuvântul lui Dumnezeu, măi fiilor credincioși, dar căutați cu duh de ascultare în toată vremea, așa cum n-a putut să împlinescă omul zidit de Dumnezeu la facerea cea de la început a omului. Stau în sfat cu voi și vă povățuiesc lucrul vostru cu Mine și cu omul, căci omul este bolnăvior de la păcat și tare bolnăvior, și trebuie să dăm deoparte de pe el păcatul și să lucrăm ca niște doctori iscusiți cu multul, căci păcatele de peste om sunt de tot felul și sunt iuți cu viața lor în om și trebuie să știm să le spunem să tacă și să iasă și să punem în locul lor pomul vieții, pe Mine, Cel ce sunt și lucrez cu voi și între voi cu viața Mea, cu suflarea Mea, ca să suflați voi peste cei care pot crede în venirea Mea cea de atunci și cea de acum pentru ca să-l iau pe om în barca Mea, în salvare să-l iau și să-l vindec și să-l dau Tatălui înviat din păcat, și să Se bucure Tatăl de lucrul nostru, fiilor.

Acum voi să așezați în rugăciunea voastră cu Mine cerere pentru cel venit la scăldătoare ca să propășească cu el lucrarea îngerilor Mei și să se depărteze de el toată viclenia îngerilor lui Lucifer, care l-a robit pe om la început de i-a făcut voia, voia omului, și l-a câștigat apoi de partea lui pe om.

O, este nevoie de glasuri iubitoare peste cei morți de pe pământ ca să dăm mâna la mulți, fiilor. Lucrarea Mea cu voi este minunată între cele ce nu se văd. Puterile cerești lucrează mult, iar voi sunteți cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul Meu plin de duh dătător de viață ca și Duhul Meu, fiilor, și trebuie să se ridice prin el lucrători iubitori peste cei de pe pământ care nu iubesc viața, ci numai moartea o iubesc, fiindcă altfel ei nu știu.

O, pace vouă! Odihniți-vă după o săptămână de trudă. Numai într-o trudă vă țin. Pace vouă după orice trudă! Se cutremură lumea îngerilor Mei privind lucrul vostru cu Mine pentru facerea omului cel ieșit din om, pentru nașterea din nou, nașterea de sus a omului, fiilor. Să cerem Tatălui să trimită îngeri, care să culeagă toate vreascurile din jurul celui ce a bătut și i s-a deschis, și să arunce îngerii în foc tot ceea ce este uscat în jurul lui, și flori să se ivească și să împartă în jur mirosul lor, duhul lor, duh de flori, duh de bucurii sfinte, de puteri sfinte în schimbul celor ce se voiau numite bucurii, dar ele erau năluci și lăsau sufletul gol și tot mai gol și sleit de dor de viață, dar viața este de sus și nu se găsește ea pe pământ ca s-o poată omul culege și s-o poată avea apoi de hrană dătătoare de viață.

O, pace vouă, fiilor! Vă cuprind în îmbrățișarea puterilor cerești. Peste patru săptămâni voi fi aici cu oștirile cerești, iarăși voi fi, și vom grăi în ziua aceea grai de Duh Sfânt, Noi și voi, și va veni la izvor oștire creștină, popor cu dor în piept după Mine și după voi și după această colină plină de cer, căci plaiuri cerești numesc Eu, Domnul, aceste plaiuri unde poposesc Eu cu sfinții Mei, fiindcă scris este pentru zilele cele de apoi: *«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi»*, iar Eu așa împlinesc, așa cum este scris, o, fiilor. Amin, amin, amin.

13/26 mai 2013